

Abstrakt:

Tato bakalářská práce se zaměřuje na komplikované období vývoje českého umění – konkrétně prostorové tvorby v rámci mezidobí let 1965 a 1975. Na základě studia dobové situace a životních osudů a tvorby vybraných autorů si klade za cíl přehledné zmapování podnětů a determinantů, které vedly k výrazné metamorfóze jejich vyjadřovacího jazyka na přelomu šedesátých a sedmdesátých let.

Orientuje se na umělce, kteří nebyli tendenční a nacházeli se tak mimo zájem tehdejších oficiálních struktur. I tento druh ostrakizace lze zcela určitě považovat právě za jeden z výše zmíněných impulsů, mezi něž patří například i rozvoj průmyslových technologií, objevování nových materiálů, změna způsobu produkce, historické reference či nezaměnitelná osobní zkušenost autora.